

ТОМ-II-

РЕШЕНИЕ № 62

гр.Перник, 26 февруари, 2009 год.

В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд - Перник, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари две хиляди и девета година в състав:

СЪДИЯ: С.С.

при секретаря Е.В. и в присъствието на прокурора.....,
като разгледа докладваното от съдията адм.д. № 34 ^{по} описа за **2009**
година на Административен Съд - Перник и за да се произнесе, взе предвид
следното:

П.Д.И. *** оспорва решение № ПОБГВ-8/9-1.2009 ^{г.} - на ръководителя на ТП на НОИ - Перник, с което е отхвърлена жалбата му против разпореждане № 5466/08 на ръководителя на осигуряването за безработица. В жалбата са развити оплаквания за незаконосъобразност на административния акт. Жалбоподателят изтъква, че вземането на административния орган спрямо получени неоснователни суми по обезщетение за безработица е погасено по давност и че не следва да възстановява тези суми. Жалбоподателят поддържа пред настоящия състав оплакванията си и иска да бъде отменено обжалваното решение.

Ответникът по жалбата, чрез процесуален представител изразява становище, че жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Претендира разноски.

Съдът, като се запозна с доводите на страните, във връзка с доказателствата по делото прие следното.

Жалбата е подадена в законния срок, от лице участващо в административното производство и засегнато от административния акт, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна.

Жалбоподателят е бил в трудово правоотношение със "*****" АД, гр. П.. Работодателят е прекратил трудовото правоотношение със заповед № 175/ОЗ. Уволнението на жалбоподателя е признато за незаконно с окончателно влязло в сила съдебно решение на ВКС от 13.XI.2007 г., гр. д. 2411/04. С решението на ВКС се потвърждават решения на ПРС и ПОС.

През периода на съдебни производства в трите инстанции - 2003 - 2007 г., на жалбоподателя е отпуснато обезщетение за безработица за периода 21.IV.2003 / 20.IV.2004 г. Не се спори, че жалбоподателят е получил определеното обезщетение.

Не се спори, че в частта за присъждане на обезщетение по реда на чл. 225 КТ, решението на ПРС, както и това на ПОС, с което първото е било потвърдено, са послужили за изпълнителен титул за удовлетворяване на вземане на жалбоподателя спрямо работодателя. На това основание по и.д. 272/04 жалбоподателят е получил пълния размер на обезщетението по чл. 225 КТ за периода 21.III.03 г. - 21.IX.03 г. в размер на 2609 лв. Безспорно е, че периода за получаване на обезщетение по чл. 225 КТ съвпада частично с периода на отпуснато обезщетение за безработица. Не се спори, че жалбоподателят е получил добросъвестно суми от административния орган -бюрото по безработица в размер на 662 лв., за период, за който е получил дължимо обезщетение от бившия работодател.

Това е наложило административния орган с разпореждане № 5466/18.XI.08 г. да поиска от жалбоподателя възстановяване на посочената сума. КСО предвижда в чл. 54е, ал. 1 възстановяване на сумите, получени като обезщетение по чл. 225 от КТ при признато за незаконно уволнение. Смисълът на такова възстановяване е лицето да не получава два пъти обезщетение за едно и също нещо. Неслучайно законодателят е приел, че паричните обезщетения за безработица се възстановяват за периода на получено обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ. Правните последици от признатото за незаконно уволнение имат следната последица - заличават с обратна сила последиците от уволнението, т. е. времето, през което е бил уволнен работникът или служителът, се признава за трудов стаж. Фактическите последици, а именно - оставането без работа, не се заличават, след като уволнението бъде признато за незаконосъобразно. Възстановява се полученото обезщетение само за периода, в който е получено такова по чл. 225, ал. 1 от КТ. Административния орган обосновано е приел за доказани фактическите предпоставки по чл. 54^е, ал. 1 от КСО, пораждащи задължение за осигуреното лице да възстанови изплатените му парични обезщетения за безработица за периода на полученото обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ.

По отношение възражението на жалбоподателя за погасено задължение по давност, съдът също го намира за неоснователно. Приложен е правилно чл. 115, ал. 1 от КСО, който установява петгодишен давностен срок за погасяване на вземанията на Националния осигурителен институт за неправилно извършени осигурителни плащания, неоснователно изплатени парични обезщетения и надвзети пенсии, както и лихвите върху тях. След като е установено, че изпълнителният лист е бил издаден през 2004 г. - " обезщетението по чл. 225, ал. 1 от КТ е било изплатено на жалбоподателя., съдът приема за неоснователно възражението за изтекла погасителна давност от 5 години към датата на издаване на оспорения акт. Давностния срок започва да тече от момента на изплащане на дължимото обезщетение по чл. 225, ал. 1 от КТ. Независимо, че няма данни кога е изплатено обезщетението по този ред, което е пропуск на административния орган, основанието за снабдяване с изпълнителен лист в този връзка е след постановяване решението на ПОС - гр.д. 262/04 г. - 10.IX.2004 г. т.е. не е налице изтекъл давностен срок.

Изложеното налага да бъде отхвърлена жалбата, като в тежест на жалбоподателя следва да се присъдят разноски **"направени"** от ответника по жалбата в размер на 150 лева.

Предвид изложеното, съдът

Р Е Ш И

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П.Д.И. *** против решение № ПОБГВ-8/9.І.2009 ^{г - на} ръководителя на ТП на НОИ - Перник.

ОСЪЖДА П.Д. И. *** да заплати на ТП на НОИ, Перник, сумата 150 лева деловодни разноси, представляващи юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

Съдия: